

EEN FEESTELIJKE DAG IN RUMST

De viering van het Heilig Hart op 10 juli 1938

In de katholieke religie kende de verering van het Heilig Hart een hoogtepunt tijdens de tweede helft van de negentiende eeuw en de eerste helft van de twintigste eeuw. Op 10 juli 1938 vond er in de Rupelstreek een grootse Heilig-Hartviering plaats.

Het initiatief tot dit alles was uitgegaan van de priesters uit de streek en voor de realisatie werd een beroep gedaan op de binnenschippers, de steenbakkerijnijverheid en de landbouwers. De schippers waren door priester Janssens van Klein-Willebroek, de nationale proost van de binnenschippers, opgeroepen om mee deel te nemen. Bij de landbouwers werden vooral die van de rechter Rupeloever aangesproken terwijl de steenbakkers op de linkeroever steun toezegden.

Op zaterdagavond 9 juli werd het feest ingezet. Tussen Boom en Rumst werden langs beide zijden van de rivier alle kerkklokken geluid en werden kanonschoten gehoord. Ondertussen werden in Rumst, waar het hoogtepunt van de viering zou plaatsvinden, de wegen bevestigd, de huizen versierd en werd een reusachtig openluchtaltaar opgebouwd en dit ondanks het slechte weer op die zaterdag.

Op zondagmorgen was het weer iets beter hoewel er nog steeds een stevige wind stond. De talrijke schepen waren feestelijk opgetuigd en op de bedrijven langs de Rupel waren de vlaggen gehesen.

Rond 14 uur kwam hulpbisschop Carton de Wiart in Terhagen aan. Hij werd er opgewacht door de plaatselijke Bond van het Heilig Hart, de turners en de harmonie de Breydelzonen. Deze laatste speelde het bekende volkslied "Naar wijd en zijd".

*De tijd spoedt heen en bakent reeds de laan
Waar ook nieuwere tijden ons wenken,
Wij volgen fier en zullen langs de baan
Onze roemrijke vaad'ren gedenken
Is uw bodem hier klein,
Ginds toch wacht u een strand
Als een wereld zo groot,
Waar uw vlag staat geplant*

*Refrein
Immer vooruit, dappere telgen,
Moedig en vrij, vast hand in hand!
God omsluite in zijn zegen
der Belgen vorst en land*

*Uw lange vree zowel als kamp en strijd
 Heeft uw vuisten verhard bij het werken
 En wat gij schiept en bouwdet wijd en zijd
 Draagt uw eerlijken naam en uw merken
 Zwelt uw ader, te nauw
 Voor uw bruisende bloed,
 Laat het stromen alom
 Als een vruchtbare vloed*

Refrein

*O heil'ge grond der vaad'ren erve en bouw
 Door hun zweet en hun bloed ons verkregen,
 Of verre of na, hem zullen hou en trouw
 Hunne zonen bewaren in zegen.
 Wijken kinderen uit, hier toch vaardig geschaard
 Zijn er duizenden steeds die beschermen den haard*

Aan de kerk van Terhagen werd de hulpbisschop verwelkomd door pastoor Cleeren van Sint-Catharina Boom, pastoor Aerden van Sint-Jozef Hellegat, pastoor Van Herck van Christus-Koning Antwerpen, bestuurder De Smedt van O.L.V.-Presentatie Boom, pastoor Hendrickx van H. Familie Willebroek en priester Van Damme, leraar aan het O.L.V.-college van Boom. In stoet ging het dan naar de kaai van steenbakkerij Heylen. Daar werd ingescheept op het schip "Alexander".



Op het schip stond een Heilig-Hartbeeld van 3 meter hoog en was een bisschoppelijke troon gebouwd. Er werd koers gezet richting Boom terwijl het schip werd voorafgevaaren door de zeescouts van Antwerpen en werd gevolgd door talrijke binnenschepen en plezierboten. Langs de beide oevers van de Rupel was er grote belangstelling voor dit gebeuren. In Boom werd de stoet van schepen onthaald door de harmonie de Rupelzonen. Vanuit Klein-Willebroek werden kanonschoten afgevuurd. Op de brug van Boom stond eveneens een massa volk.

Na een korte stop in Boom maakte de vloot rechtsomkeer richting Rumst, waar het hoogtepunt van de viering zou plaatsvinden. Daar was ondertussen op het einde van de Kerkstraat een stoet vertrokken naar de kaai van steenbakkerij Swenden.

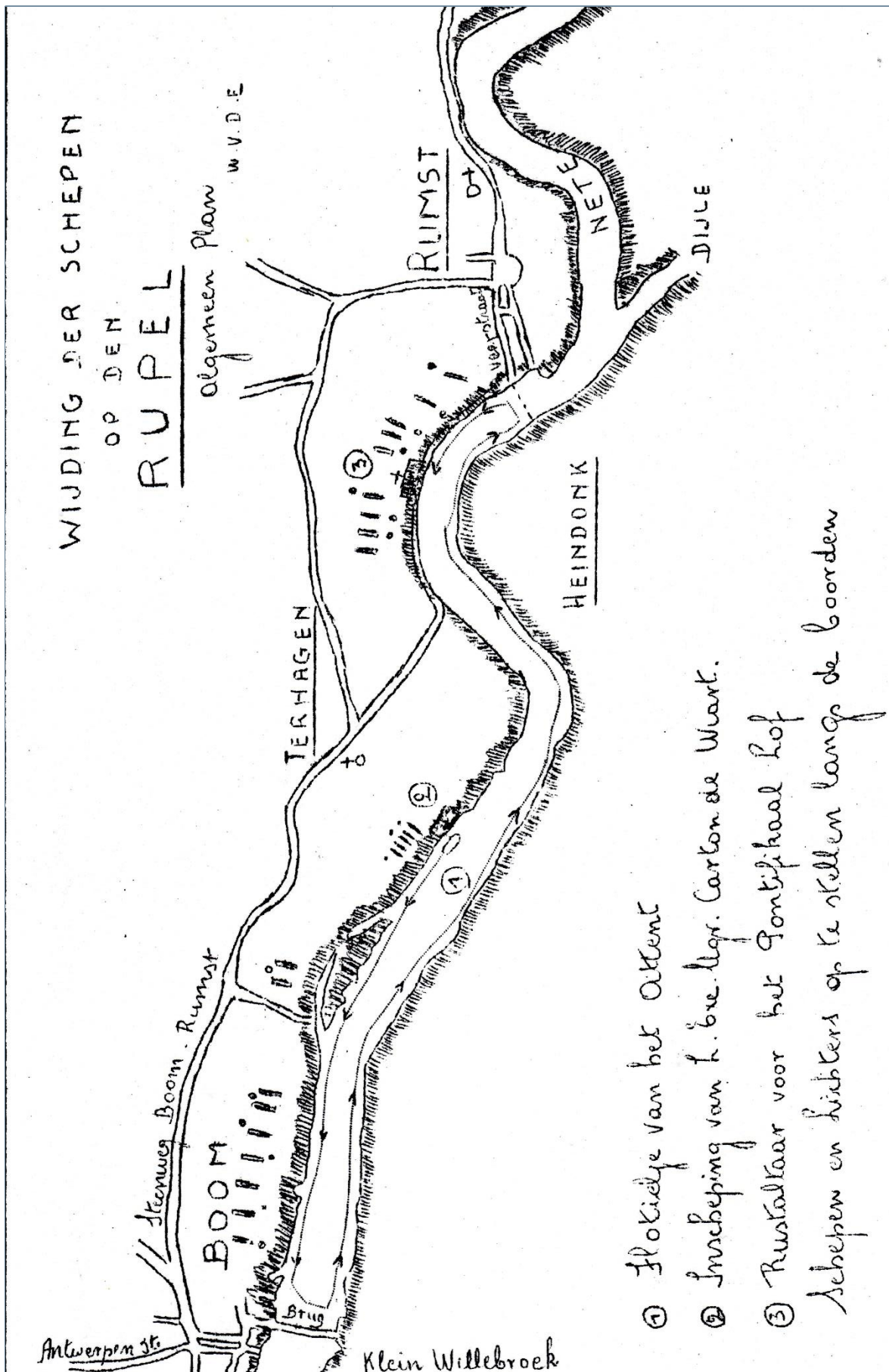
Op die kaai was een bakstenen altaar met een breedte van 35 meter opgericht; men sprak (waarschijnlijk wel een beetje overdreven) van een miljoen stenen.



In Rumst aangekomen nam Mgr. de Wiart het woord en daarna dankte pastoor Matheussen de aanwezigen voor de prachtige organisatie en de zeer talrijke opkomst. Zowat het hele dorp was inderdaad leeggelopen om alles te kunnen meemaken.

De hulpbisschop wijdde het nieuwe vaandel van de Bond van het Heilig Hart en droeg daarna het lof op samen met de pastoor van Rumst. Met de pontificale zegen werd de plechtigheid besloten.

Of dit ook het einde van de feestelijkheden voor de massaal opgekomen Rumstenaren betekende wordt in de verslagen niet vermeld, maar allicht werd er nog stevig nagepraat in de talrijke herbergen van de gemeente.



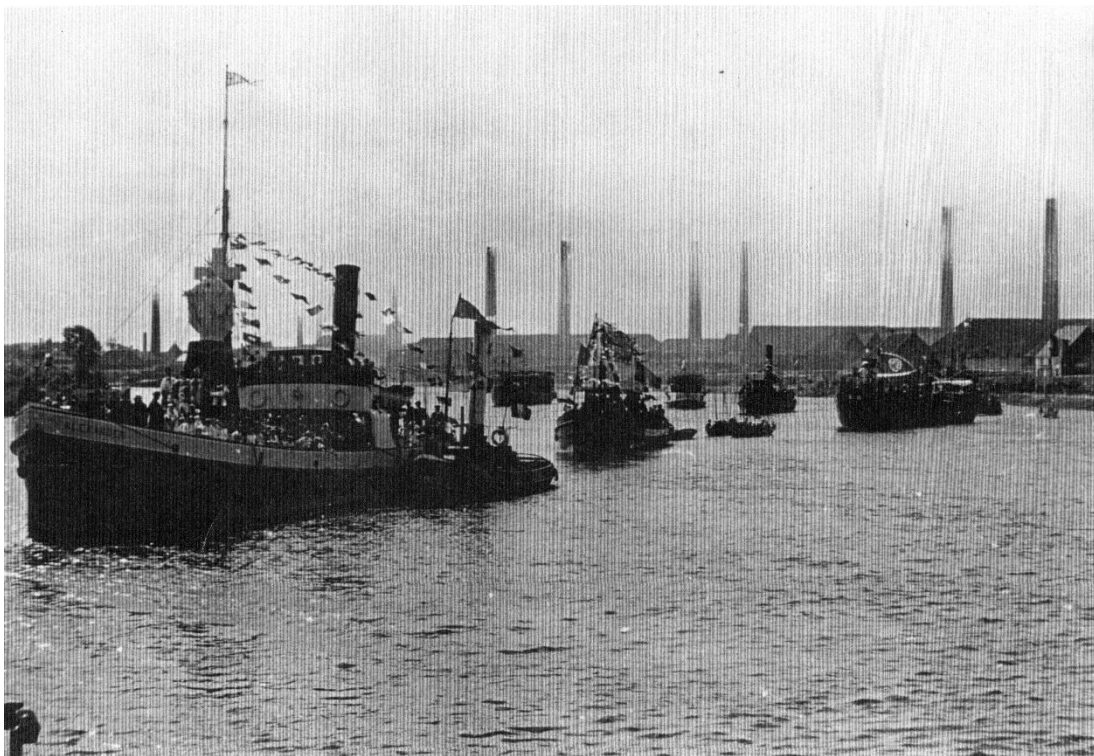


Etienne Carton de Wiart werd in Brussel geboren in 1898 en was de oudste van de acht kinderen van Albert Carton de Wiart en van Lucienne Brifaut .

Carton de Wiart werd tot priester gewijd in 1921 en werd professor thomistische filosofie (verspreiding van de leer van Thomas van Aquino) aan het grootseminarie van Mechelen. In 1934 werd hij hulpbisschop van het aartsbisdom Mechelen-Brussel.

In 1945 werd hij bisschop van Doornik. Hij nam vooruitstrevende standpunten in en steunde de maatschappelijke hervormingen die in het voordeel van de arbeidersklasse werden genomen. Hij overleed in 1948, amper vijftig jaar oud.

Pastoor te Rumst was E.H. Joris Matheussen. Hij werd geboren in Vorselaar op 6.1.1886. In 1934 werd hij pastoor te Rumst Sint-Pieter en hij bleef dit tot begin 1939 toen hij pastoor werd in Sint-Antonius, toen nog een deel van Brecht, nu bij Zoersel. Hij overleed te Merksem op 31 maart 1958.



Bronnen

- Een verslag uit het archief van Rumesta van een onbekende auteur
- Het fotoarchief van Rumesta
- Krantenverslagen in Gazet van Antwerpen en Het Laatste Nieuws van juni 1938